

ชื่อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักศึกษาบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
ผู้เขียน	นางสาว ชุติมา ศรีชาย
สาขาวิชา	ภาษาศาสตร์ประยุกต์
ปีการศึกษา	2545

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทและความถี่ของข้อผิดพลาดหลัก (global error) และข้อผิดพลาดย่อย (local error) ในงานเขียนของนักศึกษา และแยกวิเคราะห์เฉพาะงานเขียนที่จัดว่ายากต่อความเข้าใจ เพื่อศึกษาประเภทและความถี่ของข้อผิดพลาดหลักที่พบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ประกอบด้วยนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 59 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้จากงานเขียนของนักศึกษาจำนวน 59 ชิ้น และนำมาวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อผิดพลาดหลักและข้อผิดพลาดย่อย ในระดับโครงสร้าง (syntax) ระดับคำ (lexicon) ระดับหน่วยคำ (morphology) และระดับอักขรวิธี (orthography) และวิเคราะห์ความยากง่ายต่อความเข้าใจ (comprehensibility) ของงานเขียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อผิดพลาดหลักที่มีความถี่สูงซึ่งพบในงานเขียนของนักศึกษาทุกคน ได้แก่ ข้อผิดพลาดระดับคำและระดับโครงสร้าง ตามลำดับ ข้อผิดพลาดหลักในระดับคำที่มีความถี่สูง ได้แก่ การใช้คำกริยาและคำนามผิด ข้อผิดพลาดหลักในระดับโครงสร้างที่มีความถี่สูง ได้แก่ การใช้บุพบทแสดงสถานที่/ตำแหน่งผิดและการระบุบุพบทดังกล่าว การใช้โครงสร้างที่ไม่สมบูรณ์ (การใช้โครงสร้างที่ไม่สมบูรณ์เหมือนโครงสร้างที่สมบูรณ์) และการเรียงลำดับ/ตำแหน่งคำผิด (การวางคำนามสองคำผิดตำแหน่ง) ข้อผิดพลาดย่อยที่มีความถี่สูง ได้แก่ ข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างและระดับคำตามลำดับ ข้อผิดพลาดย่อยในระดับโครงสร้างที่มีความถี่สูง ได้แก่ การใช้หน่วยนำหน้านาม (determiners) ผิด และการละหน่วยนำหน้านาม การใช้กาลผิด การใช้คำนามซ้ำแทนการใช้

สรรพนามที่เป็นประธาน (subject pronoun) หรือสรรพนามที่เป็นกรรม (object pronoun) การใช้บุพบทแสดงสถานที่/ตำแหน่ง และบุพบทแสดงทิศทางผิด และการละบุพบทที่ทำหน้าที่เป็นกริยาวิเศษณ์ของกริยา (prepositions as an adverbial particle of verbs) ข้อผิดพลาดบ่อยในระดับคำที่มีความถี่สูง ได้แก่ การใช้คำกริยาผิด

2. ข้อผิดพลาดหลักที่มีความถี่สูงซึ่งพบในงานเขียนที่จัดว่ายากต่อความเข้าใจ ได้แก่ ข้อผิดพลาดระดับคำและระดับโครงสร้าง ตามลำดับ ข้อผิดพลาดหลักในระดับคำที่มีความถี่สูง ได้แก่ การใช้คำกริยาและคำนามผิด ข้อผิดพลาดหลักในระดับโครงสร้างที่มีความถี่สูง ได้แก่ การใช้บุพบทแสดงสถานที่/ตำแหน่งผิด และการละบุพบทดังกล่าว และการใช้โครงสร้างที่ไม่สมบูรณ์ (การใช้ประโยคที่ขึ้นต้นด้วย 'but' และ โครงสร้างที่ไม่สมบูรณ์เสมือนโครงสร้างที่สมบูรณ์)

Thesis Title Analysis of Errors in Written Work by First Year Business
Administration Students at Prince of Songkla University,
Hat Yai Campus

Author Miss Chutima Srichai

Major Programme Applied Linguistics

Academic Year 2002

ABSTRACT

This study aimed to find out the types and frequency of global and local errors in students' written works and further identify those written works which were more incomprehensible so as to investigate the types and frequency of global errors they contained.

The subjects in this study were 59 first year Business Administration students who took Foundation English II in the second semester of the academic year 2000 at Prince of Songkla University, Hat Yai Campus.

The data in this study consisted of the information obtained from 59 written works. Two types of data analysis were conducted: analysis of types and frequency of global and local errors in syntax, lexicon, morphology and orthography, and analysis of comprehensibility of students' written works.

The findings of this study are summarised as follows:

1. Global errors with a high frequency of occurrence that were found in all students' written works were errors of lexicon and syntax respectively. Global lexical errors frequently found were the misuse of verbs and nouns. The most frequent global syntactic errors were errors in misuse and omission of prepositions of place/position, errors in incomplete structures (certain fragments used as a complete structure), and errors in word order/word position (two nouns in the wrong position). Local errors

with a high frequency of occurrence were syntactic errors and lexical errors respectively. Local syntactic errors frequently found were the misuse and omission of determiners, misuse of simple past and past continuous, repetition of nouns in place of using subject or object pronouns, misuse of prepositions of place/position and prepositions of direction/motion, and omission of prepositions as an adverbial particle of verbs. Local lexical errors frequently found were the misuse of verbs.

2. Global errors that were frequently found in those written works identified as more incomprehensible were global lexical and syntactic errors respectively. Global lexical errors with a high frequency of occurrence were errors in misuse of verbs and nouns. Global syntactic errors frequently found were errors in misuse and omission of prepositions of place/position, and errors in incomplete structures (but-clauses and certain fragments used as a complete structure).